

Te spomnam li

Te spomnam li - pred tvojata lika
zatreperuva srceto na okeanot
i ozivuvaat vulkanite odamna zgasnati,
lavata se pretvora vo krv, krvta ko lava blika!
~~Tatuvino~~
Rodino, pesno nedopejana, pesno nespokojna,
ista niz vekovite, niz buljucite
kako za dedovcite taka i za vnicite-
krvta i nas ke ne spasi!

Te spomnam li- pred tvojata stava
isceznuvaat dalecinite
i seta istorija se pretvora vo ogromna lava
sto kako vodopad se strupoliva od visinite,
a svetot ne e pogolem od zbor
sto od sekade mokno se oglasuva;
~~Tatuvino~~
Rodino, pesno nedopejana, pesno nespokojna
krvta i nas ke ne spasi!

Eve ne, ~~Rodino~~, obačcata vo planinite
vo nem i prisen razgovor.
Vozduhot e čist i ~~ke~~ ^{ko} mec sece.
Ti si pokraj mene ~~kako~~ najverna žena,
~~kako~~ smisla ocovecena,
vistina poznata, a nikomu nedorecena i do kraj ~~hhhhhh~~harazglasena.
~~Tatuvino~~
Rodino, pesno nedopejana, pesno nespokojna
krvta i nas ke ne spasi!

No ne krvta na razdelbata i omrazata,
krvta ~~pa~~ odmazdi i gnev ~~z~~ ^{zgodela},
tuku onaa krv zaradi koja ženata ~~se~~ ^{krvava} zrtvuva za mazot,
mazot za ženata i sinot,
a sinot ~~zajedno so~~ ⁿⁱ za ~~Rodinata~~ ^{Ratkrvinata}
od koja site plantime kako od najčisto vino.
~~Tatuvino~~
Rodino, pesno nedopejana, pesno nespokojna,
spokojot vo nas ke go iskopame;;;ke go iskopame od iskoni!

SPOMNAM LI?
TE SPOMNUJAM

Te spomnam li - pred tvojata lika
zatreperuva srceto na okeanot
i oživuvaat vulkanite odamna zgrasnati,
Lavata se pretverava krv, krvta ko lava blika!
Tatkovino, pesno nedopejana, pesno nespokojna,
ista niz vekovite, niz buljuvite
kako za dedovcite taka i za vnucite -
krvta i nas ke ne spasi!

Te spomnam li - pred tvojata stava
iščeznuvaat dalečinite
i seta istorija se pretvora vo ogromna lava
što kako vodopad se strupoluva od visinite,
a svetot ne e pogolem od zbor
što od sekade možno se oglasuva;
Tatkovino, pesno nedopejana, pesno nespokojna
krvta i nas ke ne spasi !

Eve ne, Tatkovino, obajcata vo planinite
vo nem i prisnen razgovor,
Vozduhot e čist i kako meč seče.
Ti si pokraj mene najverna žena,
smisla očovečena,
vistina poznata, a nikomu nedorečena i do kraj razglasena.
Tatkovino, pesno nedopejana, pesno nespokojna
krvta i nas ke ne spasi!

No ne krvta na razdelbata i omrazata,
krvta se odmazdi i gnev zagrada
tuku onaa krv zaradi koja ženata se žrtvuva za mažot,
mažot za ženata i sinot,
a sinot zaedno so niv za tatkovinata
od koja site plamtine kako od najčisto vino.

Tatkovino, pesno nedopejana, pesno nespokojna,
spokojot vo nas ke go iskopame::: ke go iskopame od iskonii!